

АПК, ЗНА, ЗМДТ и ДОПК, както и на Становището на омбудсмана на Република България относно констатирани незаконосъобразни практики на представители на местната власт при изпълнение на правомощията им делегирани от Закона за местните данъци и такси.

Незаконосъобразността на цитираните разпоредби от Наредбата на общината се състои в следното:

Оспореният текст от Наредбата е приет в противоречие с материалния закон: Общинските съвети, като органи на местното самоуправление на територията на съответната община решават самостоятелно въпросите от местно значение, които законът е предоставил в тяхната компетентност. В изпълнение на предоставените му правомощия общинският съвет е овластен да издава нормативни актове, с които урежда, съобразно нормативни актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение - чл. 76, ал. 3 АПК, вр. чл. 8 ЗНА, вр. чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА. С нормата на чл. 141, ал. 4 от Конституцията на Република България е възложена компетентността на общинския съвет да определя размера на местните такси по ред, установен със закон. Налице е и изрична законова делегация - чл. 9, вр. чл. 6 от Закона за местните данъци и такси, която дава право на общинския съвет да приема наредба за определянето и администрирането на местните такси и цените на предоставяните услуги. Регламентацията на местните данъци и такси обхваща характеристиките им - реда за тяхното установяване, обжалване, събиране и погасяване, видовете местни данъци и такси, бюджетите, в които същите постъпват, начина и мястото на тяхното заплащане, органите, компетентни за събирането им, както и дължимостта на лихви за несвоевременното им внасяне и е опосредена от ЗМДТ, ЗОБ - чл. 6, ЗМСМА и ДОПК. По правната си същност местните данъци и такси са 1/ публични вземания - съгл. чл. 162 ал. 2, т. 1 и т. 3 от ДОПК - това са вземанията за данъци и държавни и общински такси, установени по основание със закон /ЗМДТ/ и 2/ общински вземания- приходите от местни такси постъпват в общинския бюджет арт. чл. 9а, ал. 3 от ЗМДТ. Неизплащането на тези дължими по закон задължения в срок е поведение, санкционирано също със законови разпоредби. Видно от текста на чл. 9б, ал. 1 от ЗМДТ, невнесените в срок такси, се събират по реда на чл. 4, ал. 1 - 5 от същия закон. Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред. Съгласно ал. 2 невнесените в срок данъци по този закон се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс. Според ал.5 Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите. Дължимите вземания се установяват с акт на Кмета на Общината по реда на АПК, като е разписано също така, че актът за установяване на вземането може да се обжалва по реда на АПК. Ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда, предвиден в АПК за издаване на административен акт. А ако в съответния закон не е определен органът за издаване на акта, той се определя от кмета - чл. 166, ал. 2 от ДОПК.

ВЪРНО С ПРИМ. 25/11
СЕК. 2

Предвид гореизложеното, изпълнителното основание за събиране на публичните вземания е актът за установяване на съответното публично общинско вземане - чл. 165 ДОПК. Както се установи по-горе регламентацията на установяването и събирането на дължими задължения, било местни данъци или такси, е подробно разписана в съответните нормативни актове - ЗМДТ и ДОПК, визирали в текстовете си подробно разписана процедура. Недопустимо е с акт от местно значение, тези правоотношения да се уреждат по начин, различен от разписания в ЗМДТ и ДОПК в цитираните по-горе конкретни разпоредби. Тази забрана е опосредена от разпоредбата на чл. 8 от Закона за нормативните актове, видно от който всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен, неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Безспорно е, че разпоредбата точно конкретизира материалноправната предпоставка, която следва да е налице, за да възникне правото на съответния общински съвет да се произнесе с наредба, а именно актът да урежда обществени отношения с местно значение, които не са уредени от нормативен акт от по-висока степен. В конкретния случай обаче, фактите сочат на извод, който не допуска уреждането на тези взаимоотношения с текст от местно значение, който да изменя вече уредени със закони обществени отношения.

Това право отново е изключено в случаите, когато нормативен акт от по-висока степен урежда реда за установяване на непогасени задължения, събирането и погасяването им, както и начина и мястото на тяхното заплащане, съответно органите, компетентни за събирането им. Доколкото в оспорения текст е употребен термина "..... когато физическото или юридическото лице има данъчни или други финансови задължения към Общината, декларирани или установени от компетентен орган към датата на подаване на заявлението или извършването на услугата, с изключение на тези по чл. 110, ал. 2 от ЗМДТ, на същите се дава писмен отказ в сроковете, регламентирани в АПК....", тоест не се конкретизира дали се касае за местни данъци или такси, следва да се има предвид, че подробната регламентация на тези обществени отношения е визирана в разпоредбите на чл. 162 ДОПК, визиращ видовете публични задължения, чл. 163 от ДОПК, в който е посочен редът за събирането им, чл. 165 от ДОПК, посочващ изпълнителното основание, което е влязъл в сила акт за съответното установяване, постановен от компетентния орган, а не констатация за наличие на задължения, направена от лице от общинската администрация, чл. 166 от ДОПК, в който е визиран редът за установяването на публичното задължение, съответно за местните такси - чл. 6, чл. 7, чл. 9, чл. 9б от ЗМДТ, регламентиращи установяването и събирането им. При тази фактическа обстановка е видно преуреждане на обществени отношения по начин, различен от този регламентиран в посочените разпоредби на нормативни актове от по-висока степен.

Следователно предоставянето на услуги и права по Наредбата, което да е обусловено от установяване на липса на задължения към общината е незаконосъобразно; такива законови ограничения не съществуват в ЗМДТ, ЗДБ и ЗМСМА. В посочените нормативни актове няма правна норма, която да дава възможност да се откаже административно обслужване на определени субекти по причина на наличие на задължение. Текста на чл. 65, ал. 1 и 2. от Наредбата създава неравнопоставеност на жителите на община Пловдив и всяко друго лице, което не е жител на общината в случай на депозирано искане за извършване на услуга или предоставяне на права. Извън законовата делегация е общинският съвет да изключи групи правни субекти от правото да получават административно обслужване. Събирането на невнесени местни данъци или

ВАРНО С С
СЕР...

такси се извършва по реда на ДОПК, в който също липсва предвиден способ на принудително събиране чрез отказване да се извършат дължими услуги или права.

С оглед гореизложеното моля, да отмените оспорените текстове от посочената Наредба на Община Пловдив.

2. Моля да отмените и незаконосъобразния отказ на кмета на община Пловдив за издаване на разрешение за поставяне на рекламno информационен елемент от „Векта” ООД на ул. „Васил Левски” № 170 в гр. Пловдив. Като мотив в обжалвания изричен отказ да се разгледа заявлението на „Векта” ООД по същество, и да се издаде разрешение за поставяне на рекламno –информационен елемент е посочено единствено съществуващо, според общината, финансово задължение на дружеството за 2012 г. , което по никакъв начин не може да бъде причина за отказ от услуга, видно от препоръките на омбудсмана на Република България изразени в цитираното по-горе в жалбата становище.”
Представителите на местната власт трябва да осъзнаят, че отказът да бъдат извършвани услуги, поради неизплатени задължения към общината, по същество представлява отказ от изпълняване на законови задължения на общината, свързани с обслужването на населението. С тези норми в подзаконовите нормативни актове, с които се създават забрани за ползване на услуги при неизплатени задължения, както и забрани за освобождаване от такси при наличие на законови предпоставки за освобождаване, общинските съвети излизат извън рамките на правомощията им, делегирани от Закона за местните данъци и такси и приемат незаконосъобразни разпоредби.” - Общините, които отказват предоставянето на административни услуги на граждани, поради неизплатени задължения към общината, да преустановят тази незаконосъобразна практика.”

От друга страна в § 1 от ПЗР на самата Наредба, е посочено, че изпълнението и контролът по изпълнението ѝ се възлага на кмета на общината, или определени от него длъжностни лице. Нарушени са разпоредбите на чл. 59 АПК. Обжалвания отказ не е издаден в предписаната форма, липсва мотивирано решение, подписан е от заместник кмет на община Пловдив, без да е отбелязано, на какво основание и по какъв ред същия има право да издава подобни откази.

С оглед на изложеното по – горе, Ви моля да уважите жалбата подадена от представляваното от мен дружество и да постановите решение, с което отмените разпоредбите на чл. 65, ал. 1 и 2. от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Пловдив, както и отказа на кмета на община Пловдив за издаване на разрешение за поставяне на рекламno информационен елемент от „Векта” ООД на ул. „Васил Левски” № 170 в гр. Пловдив.

Моля да се изиска и приложи към доказателствата по делото:

- Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Пловдив.
- Цялата административна преписка по заявлението на дружество „Векта” ООД гр. Пловдив за издаване на разрешение за поставяне на РИЕ на ул. „Васил Левски” № 170 в гр. Пловдив.

С УВАЖЕНИЕ:

